

Ο Μαυροβουνίου εγκαινίασε έκθεση για το Γιασένοβατς

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Η Έκθεση ήχου «**Γιασένοβατς - Στρατόπεδο θανάτου - Χώρα ζώντων**», των Darko Nikolić και Bogdan Španjević, εγκαινιάστηκε χθες, 1η Μαρτίου 2022, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό της Αναστάσεως του Χριστού στην Ποντγκόριτσα. Παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαυροβουνίου και Παραθαλασσίας κ. Ιωαννίκιος, με την ευλογία του οποίου πραγματοποιείται η έκθεση, ο Δρ. Dejan Ristic, διευθυντής του Μουσείου Θυμάτων Γενοκτονίας από το Βελιγράδι, ο ιστορικός Zeljko Vujadinovic, ο Dr. Drago Perovic, Πρόεδρος του Εκτελεστικού Συμβουλίου της Matica Srpska, μέλη της Εταιρείας στο Μαυροβούνιο, καθώς και οι συγγραφείς Darko Nikolić και Bogdan Španjević.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Ο Σεβασμιώτατος είπε ότι το Γιασένοβατς έγινε το συλλογικό όνομα του νέου Σερβικού Γολγοθά και των συνολικών σερβικών δεινών στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ειδικά στο Ανεξάρτητο Κράτος της Κροατίας.

Έπειτα, υπογράμμισε ότι η συνάντηση σε έναν τέτοιο τόπο (όπου κάποιος βρήκε τραγικό θάνατο και επί της ουσίας μαρτύρησε) δεν μπορεί να θεωρηθεί προνομιακή, για τους μη Ορθοδόξους Χριστιανούς.

Όλοι οι άλλοι βιώνουν το τραγικό γεγονός ως ήττα και εξαφάνιση, ενώ εμείς βλέπουμε κάθε αθώο θύμα ως πηγή θείας έμπνευσης, γιατί μας ενώνει με τον Εσταυρωμένο και Ανεστημένο Χριστό. Μέσα από τα βάσανα, ο σερβικός λαός έδειξε ότι είναι λαός του Χριστού. Κάθε ανάμνηση αθώων θυμάτων και ειδικά τα βάσανα των παιδιών στο Γιασένοβατς, το Πρεμπίλοφτσι, στη Βέλιτσα και στο Ντόλι, καθώς και σε αμέτρητους σερβικούς τόπους μαρτυρίου αποτελεί πηγή ηθικής και πνευματικής δύναμης, γιατί αυτά τα θύματα δεν έχουν ξεχαστεί, αλλά βρίσκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού και ξέρουμε ότι μας αντιπροσωπεύουν ενώπιον Του. «Μας δίνουν πίσω την ανθρωπιά μας. Μας δίνουν πίσω το αίσθημα για τον άλλο άνθρωπο, για το αθώο θύμα όχι μόνο της οικογένειάς μας, αλλά κάθε πάσχοντος, κάθε λαού που υποφέρει, και όλα τα χριστιανικά έθνη είναι έθνη που υποφέρουν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο», είπε ο Μητροπολίτης Ιωαννίκιος και υπενθύμισε τα εξής:

«Όταν καθιέρωσε την έννοια της γενοκτονίας, ο Raphael Lemkin, το 1944, αναφερόταν σε αυτά που έγιναν εναντίον των Εβραίων και των Σέρβων στο ανεξάρτητο κράτος της Κροατίας, αν και η γενοκτονία έγινε εις βάρος και πολλών άλλων λαών. Ο σερβικός λαός, μαζί με πολλούς άλλους, είναι ένας λαός που υπέστη μια τρομερή γενοκτονία κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά όταν γυρίζουμε τα μάτια μας στο παρελθόν, βλέπουμε ότι από το Κοσσυφοπέδιο μέχρι σήμερα δεν έχουμε κατέβει από το σταυρό, αλλά βρισκόμαστε συνεχώς στον εθνικό μας Γολγοθά.

Αυτό που μας ενώνει είναι το συναίσθημα για το Κοσσυφοπέδιο και τη θυσία στο Γιασένόβατς, και είναι η ίδια καθολική θυσία των Σέρβων, γιατί όπου υπάρχει Σέρβος, υπάρχει Κοσσυφοπέδιο και Γιασένόβατς», κατέληξε ο Μητροπολίτης.

Το στρατόπεδο συγκέντρωσης Γιασένοβατς (σερβο-κροατικά: Logor Jasenovac) υπήρξε το πιο στυγερό στρατόπεδο αφανισμού και εξόντωσης, που δημιούργησε η δικτατορία Ουστάσι στην κροατική επαρχία της Σλαβονίας από το Ανεξάρτητο Κράτος της Κροατίας (NDH) κατά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Το στρατόπεδο κατασκευάστηκε και διοικούνταν από το καθεστώς Ουστάσι και όχι από τους Ναζί. Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Ευρώπης, ενώ έχει χαρακτηριστεί ως «Το Άουσβιτς των Βαλκανίων» και «Το Γιουγκοσλαβικό Άουσβιτς».